

[Ingerlise Koefoed]

ofte ikke vover sig ind i idrætsaktiviteter, fordi de dér også meget hurtigt vil risikere at blive udsat for nye nederlag. Det er altså vigtigt, at de folk, der arbejder med idræt, planlægger idrætten, sådan at den tilgodeser de mange fremfor de få og særlig dygtige.

Med hensyn til børnenes læsning kun to ting. Jeg bliver altid lidt ked af det, når ministeren og de socialdemokratiske ordførere nævner skolebibliotekerne uden derefter omgående at nævne børnebibliotekerne. Jeg mener faktisk, at børnebibliotekerne har haft større betydning for børnenes læsning, men det skal jeg vente til en anden gang med at diskutere. Vi får jo en diskussion igen, når vi skal behandle den nye bibliotekslov.

Med hensyn til den danske produktion af børne- og ungdomsbøger er det rigtigt, at den er stor. Det er også rigtigt, at der er kommet mange gode børne- og ungdomsbøger i de senere år, men det er nok ikke rigtigt generelt at være så begejstret for kvaliteten af børne- og ungdomsbøgerne, som ministeren er. Der er meget mellemvare i det, der kommer, og meget, som er skrevet op til en eller anden lejlighed. Hvis man gav børnebogsforfatterne og ungdomsbogsforfatterne nogle bedre produktionsvilkår, nogle muligheder for at arbejde mere seriøst, nogle muligheder for måske at arbejde på heltid med deres forfatterskab, ville man, er jeg sikker på, også generelt få højnet kvaliteten af den danske børne- og ungdomsbog.

Med hensyn til musikskolerne synes jeg nok, at der er for stor forskel på, hvad de enkelte kommuner gør. Der er kommuner, der næsten ikke giver noget tilskud til musikskoler, og derfor bliver det som sædvanlig kun de mest velstående menneskers børn, der kan bruge musikskolerne i de kommuner. Jeg mener – og det sagde jeg også under musiklovens behandling – at der også under musikloven skulle have været reserveret nogle midler til hjælp til musikskoler dér, hvor det kniber meget med at få dem til at fungere.

Jeg tror, at jeg så vil nøjes med at kommentere spørgsmålet om film.

Det er rigtigt, at der er behov for mange børnefilm, måske også flere, end man umiddelbart tænker sig. Det vil glæde mig meget, hvis der kommer større bevillinger til børnefilm i den kommende filmlov, for der må flere penge til; det er ikke nok med en omfordeling af de eksisterende midler. Der bør

også være penge til oversættelse eller versionering – hvad det nu hedder – af gode børnefilm fra udlandet, hvor Østlandene for øvrigt kan tegne sig for en række gode børnefilm.

Til venstres ordfører vil jeg bare sige, at der er ikke noget mærkeligt i, at venstres ordfører vægter de private initiativer for børn betydelig højere end den offentlige virksomhed. Jeg synes, at private initiativer er gode, men jeg mener, at der er stærkt behov også for offentlig virksomhed på området, og det mener jeg bl.a., fordi der er en hel del børn, der, som jeg har sagt før, i forvejen ikke har ret meget, og som heller ikke får ret mange tilbud, heller ikke når de private står for dem, for det meste af det, de private laver, koster en hel del, og det har disse børn ikke mulighed for at betale. Der er heller ikke planlagt så meget for den slags børn som for så mange andre børn.

Fru Annelise Gotfredsen var – undskyld, jeg siger det – sådan generelt lidt sur over den såkaldt røde tråd i børnekulturpolitikken og også, synes jeg, temmelig uretfærdig over for rapporten »Kulturens Børn«.

Den store begejstring for skolescenens virksomhed i gamle dage kan jeg ikke rigtig dele. Jeg har gået meget til skolescene, og det, jeg husker bedst, er Thomas P. Hejle, der stod med en sort bog i hånden og sagde: når jeg løfter denne bog, skal I være stille. Og så sagde han: drengene på balkonen må ikke smide sodavandsflasker ned i hovedet på pigerne på gulvet. Det var mest det, jeg fik ud af skolescenen, og så nogle meget sørgelige og dramatiske stykker, som jeg i hvert fald som 9–10-årig ikke forstod ret meget af, men blev meget bange for.

Hr. Poulsgaard kunne ikke tage den nævnte rapport alvorligt. Jeg må sige, at jeg har svært ved at tage hr. Poulsgaard alvorligt. Påstanden om, at børnene skulle slæbe for mange bøger med hjem fra børnebibliotekerne, og at vi ikke bekymrede os så meget om det, vil jeg kommentere nogenlunde, som ministeren gjorde det. Jeg vil sige, at hvis børn vil have armkræfter, kan de faktisk få det på mange andre måder, også gennem andre børnekulturelle tilbud end netop børnebibliotekerne. Jeg tror ikke på, at man tager bøger hjem, som man ikke på en eller anden måde er interesseret i. Jeg ved ikke, om hr. Poulsgaard bliver lige så vred på